

REMÉNYIK SÁNDOR:

Akarom

Akarom: fontos ne legyek magamnak.

*A végtelen falban legyek egy téglá,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Ám a kalász nem az ő érdeme.
Legyek a szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek a kendő, mely könnyet töröl,
Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.
Legyek a fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen
És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon.
Legyek a vén föld fekete szívéből
Egy mély sóhajtás fel a magas érig,
Legyek a drót, min üzenet megy végig
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mit tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,
Míg le nem teszi a művész a vonót.*

Mennyei Atyám!

Köszönöm az elmúlt 4 évet, hogy megtapasztalhattam az emberi végeességet, kiszolgáltatottság terheit, amitől Jézus sem volt mentes. Az egészségügyben eltöltött eddigi éveim, sokszor a hitem megingását eredményezte. Viszont akárhányszor elbizonytalanodtam a hitemet illetően, mindig újra és újra, megerősödött bennem, hogy jó helyen és jó úton járok, míg Te mellettem vagy.

Nagypéntek számomra, az egyházi év legmagasabb hegycsúcsára való feljutást jelenti. A Golgota hegyéről tekinthetünk le életünkre. Minden, amink van, mindenki, aki az életünkben valaha szerepet játszott és minden esemény, ami eddig megtörtént, csakis innét látható igaz valóságában.

Krisztus keresztyéből egy rész a miénk is. A Szentlélekben megtapasztaljuk a szeretetet, amely Krisztus keresztyében van elrejtve. A mi saját keresztyünket, ebben a szeretet fényében ismerhetjük fel és ahogy a vállunkra vesszük, a szeretet erejével haladunk előre. Emberi életünket, keresztyén életünket, küldetészerű, lelkiismereti háttérrel, felelősségtudattal, erkölcsi bizonyossággal kell éljük. Úgy érzem, Európa erkölcsi kimerülésének lehetünk tanúi. Folyamatos erkölcsi tehermentesítés történik, tompítva az együttérzés kézzelfogható megnyilvánulásait. Nem csupán az ápolói pálya, de hová lesz a társadalom, ha elfelejtjük az igazi erkölcsiséget, normákat, amiket Tőled kaptunk?

Húsvétban egyaránt ott a halál és az élet, a maradó hideg és az érkező meleg. Add Istenem, hogy képzeletben mi is felléphessünk Jézus mellé a keresztyfára és megnyugodhassunk a Te kezében, hogy onnan nézzünk le életünkre. Az eddigi és az ezt követő életünkre. Előbb-utóbb mindannyian valamilyen keresztyre kerülünk, ezért tudatosan készülnünk kell rá, azzal a húsvéti hittel, hogy nekünk még le lehet kerülni róla.

Az elmúlt évek során, olyan emberi életutakba tekinthettem bele, amikre egy hétköznapi embert elszörnyülködik és talán megkérdezi: „Hol van ilyenkor az Isten?”. Engem is nagyon sokáig foglalkoztatott ez a fajta kérdés. Hol vagy Mennyei Atyám, amikor a daganatos gyermekek, a kórházi ágyakon, kedvetlenül és maguk elé meredve fekszenek, szörnyű kínok között?!... Hol vagy amikor a kislány azért fekszik évek óta ágyban, letakart szemekkel és lélegeztető gépen, mert nem bírta elviselni sírását az apja?!... Hol vagy, amikor a gyermekeknek kialakított fogyatékos otthonokban, a teljesen merev kis testek, csupán pislogni tudnak?!... Sok mindenre

nem tudom még a választ, de abban biztos vagyok, hogy ők, akik soha nem lesznek képesek önálló életet élni, vagy épp beszélni, megtaníják az embert jobban szeretni, jobban megbecsülni saját életüket és arra sarkallni őket, hogy segítsenek másokon. Hol vagy, amikor annyi jövőbeli életet ölnek meg a műtőasztalon?! 4 év alatt, úgy hiszem az első olyan eset volt egy abortusz megtekintése, amikor az előtött gyűlöletet, dühöt és fájdalmat már nem tudtam kezelni. 4 gyermekes anyuka volt, a 4. abortuszára jött. Az altatás előtt, csillapíthatatlan zokogásba tört ki és mivel én álltam hozzá legközelebb, megkérdezte: „Nem jól cselekszem, ugye?” Nem tudtam és talán nem is akartam abban a környezetben válaszolni neki, de el is aludt, így nem láthatta a düh miatti könnyeimet, amikkel küzdöttem. Miután végig néztem a mészárlást és az orvos undorító viccelődéseit, levegőre volt szükségem és tudom Mennyei Atyám, végig **ott voltál. Ott voltál** Édesapám nyugtatásában, miután zaklatottan felhívtam. **Ott voltál** akkor is, amikor az abortuszra jövő anyukával beszélgettem és próbáltam kompetenciámon belül terelni egy helyes vagy jobb útra. **Ott voltál** annak a gyermeknek is a mosolyában, aki az otthont nem hagyhatja el és számtalan csó lóg ki a testéből, de amikor az ágya mellé álltam, rám mosolygott. Olyan szép és tiszta mosolyt még sosem láttam. **Ott voltál** a mosolyában. **Ott voltál** akkor is, amikor sírás határán léptem ki egy haldokló, kopasz kislány kórterméből és egy fiatalemberbe botlottam, aki sugárzott. Túlélő volt, aki minden héten látogatja a gyerekeket, hogy lássák, lehetnek ők is olyan nagyok és egészségesek, mint ő. **Ott voltál.**

Húsvét segít szembenézni e valóságokkal: elérhető közelségbe hozza a velük való szembenézés mikéntjét, és a folytatódó élet lehetőségeit. Igen, nagyjából sejtjük, hogyan kellene élnünk: szeretni, remélni, tűrni, kitartani, küzdeni, fél nem adni, egy-egy esés után talpra állni, újrakezdeni, feltámadni. Add, hogy ne csak tudjuk, hogyan kellene éljünk, hanem életünk minden egyes percében előttünk lebegjen s aszerint cselekedjünk. A Te akaratod szerint cselekedjünk.

Húsvét nemcsak arra emlékeztet, hogy bármikor következhetek én a keresztfán: munka nélkül, műtőasztalon, hideg házban vagy koporsóban. Húsvét arra ösztönöz, hogy elevebben, jobban, teljesebben éljek. Húsvét fénnyel azt mutatja, hogy életünkben nemcsak hamu van, de parázs is, amiből új láng lobbantható.

A húsvéti ünneplés tárgya a veszteségek, a tragédiák, az elmúlások tudatával való együttélés. Annak a tudata, hogy elviselhetetlen, borzasztó dolgok történnek mindenkivel, és ezzel együtt

annak a belátása, hogy ezekkel a dolgokkal együtt lehet és kell is élni, és belőlük fel kell emelkedni. Keresztfáinkon, Jézushoz hasonlóan, mi is sokszor megkérdőjelezzük Isten létét. De képesek vagyunk arra is, hogy meglássunk Téged, Mennyei Atyám a legsötétebb helyzetekben is. Jön egy következő meghalás, de tudnunk kell a párját is: jön egy következő feltámadás – ez a húsvéti belátás lényege. Élet a halálból, feltámadás az elsorvadásból, letenni a lelket, majd újra felvenni, és folytatni vele a hétköznapiok édes-keserű, fárasztó táncát.

Húsvétkor higgyük el, hogy képesek vagyunk jézusibb módon élni s ne hagyjunk veszni egy percet sem.

Jézusom! Hiszem, hogy nekünk, embereknek akartál példát mutatni kereszthordozásoddal, feltámadásoddal pedig reményt adni. Adj erőt, hogy életem során ne a földre, hanem mindig felfelé, a te országodra tekintsek!

Amen!